

Strategic analysis of green sports tourism potentials with emphasis on sustainable development in Iran based on SWOT technique

Mohammad Siavashi *

Assistant Professor of Sport Management in Payame Noor University, Tehran, Iran_

Maryam Torki

Ph. D. in Sport Management. responsible for women's affairs of the sports policy council of the municipalities and rural districts of the country, Tehran, Iran

Arefeh Kashani

Ph. D. student in Sports Management, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Abstract

The purpose of this research was to analyze the strategic potential of green sports tourism with an emphasis on sustainable development based on the SWOT technique. The current research was applied-developmental in terms of purpose and descriptive-analytical in terms of method and nature. The statistical population of the qualitative section was sports management professors specializing in the field of green sports tourism, and in-depth interviews were conducted with 26 elites who were knowledgeable about the subject by snowball method. Friedman's test and simultaneous analysis of internal and external factors from the internal and external matrix of IE were used to analyze the data. Based on the SWOT analysis, a total of 23 strategies including five SO strategies, nine ST strategies, five WO strategies and four WT strategies were formulated for the strategic solutions of green sports tourism development with a mediating role of sustainable development. The findings of the internal and external matrix indicate that the potentials of green sports tourism with an emphasis on

* Corresponding Author: msiavashi738@pnu.ac.ir

How to Cite: Siavashi, M. , Torki, M. and Kashani, A. (2024). Strategic analysis of green sports tourism potentials with emphasis on sustainable development in Iran based on SWOT technique. *Journal of Sustainable Development in Sport Management*, 5(13), 32-66.

sustainable development are strategically located in the ST region; In this way, it has strength in terms of internal factors and threats in terms of external factors. However, it should be noted that the development of tourism requires determining the capacity and gaining comprehensive knowledge of the natural resources, threats and opportunities in the external environment and recognizing its internal weaknesses and strengths in order to measure the situation and develop strategies to guide and control the management system.

Introduction

Sport is one of the largest and most important industries in the world, and many people around the world are engaged in it. Sport, due to its connection with culture, economy, and politics, was initially affected by social changes, and now it has become one of the influential factors and determines many other factors (Abhijit et al., 2017). Sports are one of the most common factors that create motivation for tourists, and sports tourism is an industry that emerged from the combination of the tourism industry and the sports industry. In other words, sports are one of the important activities of tourists during tourism, and tourism and travel are also accompanied by various types of sports (Abedi et al., 2018). Considering that green sports tourism as an industry is very new and its infrastructure in the country has not been properly explained, and also, it is still unclear what capacities and potentials there are regarding green sports tourism; conducting fundamental research to identify the hidden areas of the subject and expanding the literature on green sports tourism, taking into account the effects of sustainable development in reducing issues related to sports tourism and developing sports tourism, is necessary. Therefore, this research, considering the existing research gap and the lack of clarity on the capacities and potentials of green sports tourism, seeks to answer the question: what are the potentials of green sports tourism with the role of mediator of sustainable development in the country and what is their status?

Methods and Material

The present study is of an applied-developmental type in terms of purpose and of a descriptive-analytical type in terms of method and nature. It is a qualitative study in the form of group discussions of the type of content and structural analysis, which ultimately uses the SWOT technique to categorize strengths, weaknesses, opportunities, threats, and provide transfer strategies. In this method, the text of interviews and library documents is reviewed several times to break

them down into the smallest meaningful constituent units (themes). Then, these words are reviewed and categorized based on this, with the aim of finding a centrality among them. Considering the purpose of the research and in order to collect the collective views of experts and specialists (managers and supervisors of sports tourism places, physical education and non-physical education teachers), 26 people were selected as a sample based on purpose. In-depth, open and semi-structured interviews with the interviewees, as well as library and document studies, were used to collect data. In addition, the duration of the interviews was 45 minutes on average with a standard deviation of 6 minutes and continued until the necessary richness and repetition were achieved, in other words, until the interviews reached theoretical saturation.

Results and Discussion

To determine the strategic position, the internal and external factors matrix was used. The results showed that the total scores of the internal factors matrix were more than 2.5 (2.608), indicating that the internal potential of green sports tourism with the role of mediator of sustainable development is strong in terms of internal factors. The internal and external factors matrix was used to determine the strategic position. The results showed that the total score of the external factors matrix is less than 2.5 (2.196), indicating that the external potential of green sports tourism with a role as a mediator of sustainable development is threatened by internal factors. In summary, the results of Tables 3 and 4 as well as the internal and external matrix indicate that the potential of green sports tourism with a role as a mediator of sustainable development is strategically located in the ST region; thus, the potential of green sports tourism with a role as a mediator of sustainable development is strong in terms of internal factors and threatened by external factors.

Table 1 Internal and external factors evaluation matrix

WO	SO
WT	ST iversity (competitive) strategy

Conclusion

Sports tourism provides the opportunity to make optimal use of natural sports attractions to attract sports tourists and, as a result, increase tourism income. Considering that green sports tourism as an industry is very new and its infrastructure has not been properly explained in the country, and also considering what capacities and potentials there are in the country regarding green sports tourism, it is necessary to conduct fundamental research to identify the hidden areas of the subject and expand the literature on green sports tourism, taking into account the effects of sustainable development in reducing issues related to sports tourism and tourism development. Therefore, the present study was conducted with the aim of investigating the strategic analysis of the potentials of green sports tourism with the role of mediator of sustainable development based on the SWOT technique. In this study, strengths (10 cases), weaknesses (11 cases), opportunities (8 cases), threats (15 cases) and strategies (23 cases) in the field of green sports tourism with the role of mediator of sustainable development were categorized. Therefore, it can be concluded that tourism officials pay special attention to the quality, easy access to sports products and services, and the price of services and facilities such as accommodation, transportation, ticket sales, and communication with sports tourists. They should take action to inform and hold sports tourism festivals, exhibitions, and seminars, and do better in attracting sports tourists by holding sports events in places with beautiful and spectacular views. This research had several major limitations, including lack of honesty in responding to human, occupational, and organizational reasons and lack of cooperation from some managers and supervisors of green sports tourism venues. Finally, it is suggested that in future research, a model for the development of green sports tourism be presented based on mixed methods and structural equations. It is suggested that in the future, the key drivers of temporary and impactful influence in green sports tourism be examined and analyzed with the role of mediators of sustainable development.

Keywords: Strategic, potentials, sustainable development, green sports tourism, SWOT model

مدیریت توسعه پایدار در ورزش

دوره ۵، شماره ۱۳، پاییز و زمستان ۱۴۰۳، ۶۶-۳۲

qrsn.atu.ac.ir

doi: 10.22054/qrsn.2025.83317.167

تحلیل راهبردی پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز با تاکید بر توسعه پایدار در ایران بر اساس تکنیک SWOT

* محمد سیاوشی

استادیار مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

مریم ترکی

دکترای تخصصی مدیریت ورزشی، مسئول امور بانوان شورای سیاستگذاری ورزش شهرداری ها و دهیاری های کشور، تهران، ایران

عارفه کاشانی

دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

چکیده

هدف از این پژوهش تحلیل راهبردی پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز با تاکید بر توسعه پایدار بر اساس تکنیک SWOT بود. پژوهش حاضر از لحاظ هدف از نوع کاربردی - توسعه ای و به لحاظ روش و ماهیت از نوع تحقیقات توصیفی - تحلیلی بود. جامعه آماری بخش کیفی اساتید رشته مدیریت ورزشی متخصص در حوزه گردشگری ورزشی سبز بودند که به روش گلوله برفی به مصاحبه های عمیق با ۲۶ نفر از نخبگان آگاه از موضوع پرداخته شد. ابزار بخش کیفی مصاحبه عمیق بود که اعتماد و اعتبار آن به روش گابا در چهار مرحله اعتماد پذیری، تأیید پذیری، وثوق و انتقال پذیری انجام شد. جهت تحلیل داده ها از آزمون فریدمن و تحلیل همزمان عوامل درونی و بیرونی از ماتریس درونی و بیرونی IE استفاده شد. براساس تحلیل SWOT، در مجموع ۲۳ استراتژی شامل پنج استراتژی SO، نه استراتژی ST، پنج استراتژی WO و چهار استراتژی WT برای راهکارهای استراتژیک توسعه گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار تدوین شد. یافته های ماتریس داخلی و خارجی حاکی از آن است که پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز با تاکید بر توسعه پایدار از لحاظ موقعیت استراتژیک در منطقه ST قرار دارد؛ به این ترتیب از لحاظ عوامل درونی دارای قوت و از لحاظ عوامل بیرونی دارای تهدید است. اما باید توجه کرد که توسعه گردشگری مستلزم تعیین ظرفیت و کسب شناخت همه جانبه از توان های طبیعی، تهدیدها و فرصت های موجود در محیط خارجی و بازشناسی ضعف ها و قوت های داخلی آن به منظور سنجش وضعیت و تدوین راهبردها برای هدایت و کنترل سیستم مدیریتی آن است.

کلیدواژه ها: استراتژیک، پتانسیل ها، توسعه پایدار، گردشگری ورزشی سبز، مدل SWOT

مقدمه

ورزش یکی از صنایع بزرگ و مهم در دنیا است و افراد بسیاری در سرتاسر جهان در آن اشتغال دارند. ورزش به دلیل پیوند آن با فرهنگ، اقتصاد و سیاست ابتدا از تغییرات اجتماعی متأثر می شد و اینک خود نیز به یکی از عوامل اثر گذار تبدیل شده است و تعیین کننده بسیاری از عوامل دیگر است (آبهیجیت و همکاران^۱، ۲۰۱۷). ورزش یکی از متداول ترین عوامل ایجاد انگیزه برای گردشگران است و گردشگری ورزشی^۲، صنعتی است که از ترکیب دو صنعت جهانگردی و صنعت ورزش پدید آمده است به عبارت دیگر ورزش یکی از فعالیت های مهم گردشگران در حین گردشگری است و گردشگری و مسافرت نیز با انواع مختلف ورزش همراه است (عابدی و همکاران، ۱۳۹۷). یکی از عواملی که می تواند گردشگری ورزشی سبز را توسعه دهد مبحث توسعه پایدار می باشد. توسعه پایدار به حفظ محیط زیست و توسعه زیست محیطی توجه دارد که گردشگری سبز نیز در راستای همین اهداف صورت می گیرد از اینرو توسعه پایدار می تواند بر گردشگری ورزشی سبز اثر مثبت و مستقیم داشته باشد. تنوع بخشی به اقتصاد، بالا بردن شاخص های توسعه ی انسانی، مشکلات ناشی از صنعتی شدن و آلودگی بیش از حد استاندارد شهرها به ویژه شهرهای بزرگ، مهاجرت های روستایی، افزایش بهره وری و کارآمدی نیروی انسانی، اشتغال زایی، تعامل فرهنگ ها و گفتمان ها، حفظ محیط زیست و در مجموع توسعه ی پایدار از دغدغه هایی است که جهان امروز با آن روبرو است. هر یک از کشورها در هر سطحی از توسعه در تلاشند که پاسخ لازم به دغدغه های مذکور را بیابند. در این میان، کشورهایی که به متنوع سازی اقتصاد روی آورده اند و می خواهند خود را از اقتصاد تک پایه ای برهانند در جستجوی شناخت راه های آن یا خلق راه ها و روش های جدیدند. یکی از این روش ها گردشگری است که اغلب کشورها به ویژه کشورهایی که به لحاظ موقعیت مکانی از این مزیت برخوردارند، آن را در برنامه های توسعه ی ملی خود گنجانده اند تا از این طریق بتوانند فرآیند توسعه ی ملی خود را سرعت بخشند (زیتونلی و همکاران، ۱۳۹۱). در عصر حاضر صنعت گردشگری به عنوان بزرگترین صنعت جهان امروز و یکی از ارکان توسعه پایدار معرفی می شود. با توجه به این که اقتصاد کشور ایران

1. Abhijit et al
2. sports tourism

اتکا شدیدی به درآمدهای حاصل از صادرات نفت خام دارد و متغیرهای کلان اقتصادی با دنباله روی از قیمت جهانی نفت در طول زمان دچار نوسانات شدید می شود، و با توجه به جوان بودن جمعیت کشور و بالا بودن نرخ بیکاری، توسعه صنعت گردشگری ورزشی در کشور ایران از اهمیت بالایی برخوردار می باشد (معین فرد و همکاران، ۱۳۹۳). گردشگری سبز (اکوتوریسم) به عنوان یکی از مباحث رو به رشد در بخش گردشگری به یک ابزار بزرگ اقتصادی برای شهرها و روستاها تبدیل شده است. در واقع شکلی از مدیریت منابع طبیعی، مجموعه ای از اقدامات آگاهانه زیست محیطی و حفاظت از تنوع زیستی تعریف شده است (گوتام و لویز^۱، ۲۰۱۵). گردشگری سبز بر مبنای سرمایه های طبیعی و برگرفته از فرهنگ بومی است (حسن زاده، ۱۳۹۴) و یک جزء مهم از گردشگری پایدار محسوب می شود. به عنوان سفر به مکان هایی که جاذبه اصلی پوشش گیاهی، پوشش جانوری و میراث فرهنگی هستند، تعریف می شود که هدف آن کاهش اثرات بر محیط زیست، حفظ منابع طبیعی و فرهنگی است. چهار مؤلفه گردشگری سبز؛ مسئولیت زیست محیطی (حفاظت، نگهداری، ارتقاء طبیعت و محیط فیزیکی به منظور تضمین سلامت بلندمدت اکوسیستم حمایت کننده حیات)، دوام و بقای اقتصاد محلی (حمایت از اقتصاد، کسب و کار و جوامع محلی به منظور تضمین بقا و پایداری اقتصادی)، تنوع فرهنگی (حفظ و احترام به فرهنگ ها، تنوع فرهنگی به منظور تضمین رفاه و سلامت مستمر فرهنگ های محلی یا میزبان) و غنای تجربی (ارائه تجربیات رضایت بخش از طریق مشارکت و ارتباط با طبیعت، افراد، مکان ها و فرهنگ ها) هستند (حسینی، ۱۳۹۲). در این مسیر توجه به نقش و اهمیت سبز بودن و سبز گرایی در زنجیره تأمین محصولات گردشگری از خدمات حمل و نقل تا اقامت و پذیرایی بسیار ضروری است. در این مسیر کسب و کارها و سیاستگذاران گردشگری با توجه به تقاضای سبز بازار تقاضا و ضرورت های توجه به توسعه پایدار، برنامه ها و تلاشهای خود را در جهت حفظ محیط زیست و انرژی های تجدید ناپذیر و آلاینده هدایت می کنند (پاشایی و همکاران، ۱۳۹۸). از سوی دیگر یکی از رویدادهایی که توجه گردشگران را به خود جلب می کند رویدادهای ورزشی است. در حال حاضر، یکی از دغدغه های بازاریابان و سازمان دهندگان

1. Gotham & Lewis

رویدادهای ورزشی، بالا بردن میزان استقبال بازدیدکنندگان و تماشاگران از طریق شناسایی علل و عواملی است که بر حضور آنها تأثیرگذار است. علل و عوامل مختلفی وجود دارد که بر قصد و میل گردشگران برای حضور در یک رویداد ورزشی تأثیرگذار است. همچنین بسیاری از تحقیقات نشان داده اند که بازدیدکننده ها و موانع موجود بر سر راه گردشگران و نیز چگونگی ادراک گردشگران از محدودیتهای، بر تمایل آنها به مسافرت و حضور آنها در یک رویداد تأثیر می گذارد. از این رو، مشکل بازاریابان رویدادهای ورزشی، شناسایی روشهایی است که با سرمایه گذاری روی آنها بتوانند میزان محدودیتهای موجود بر حضور گردشگران را کاهش دهند (یعنی عوامل بازدیدکننده را بشناسند) و همچنین بتوانند علاقه به رویداد را به مسافرت و حضور در آن تبدیل کنند؛ یعنی عوامل انگیزشی و سوق دهنده را شناسایی کنند که در این زمینه توجه به پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز اهمیت فراوانی دارد (کریمی دهکردی و همکاران، ۱۳۹۱). در این میان، حتی استان های محروم هم مانند استان کهگیلویه و بویراحمد و سیستان و بلوچستان که در یک منطقه طبیعی، بکر و کوهستانی قرار دارند و دارای جاذبه های گردشگری ورزشی خاص هستند، می توانند مورد توجه ورزشکاران و گردشگران واقع شده و به عنوان مقصدی برای گذراندن اوقات فراغت با انگیزه تفریح و استراحت انتخاب شوند و تعداد کثیری از گردشگران را به خود جذب کنند. یکی از این جاذبه های گردشگری در استان کهگیلویه و بویراحمد منطقه نمونه گردشگری ورزشی دنا می باشد. جاذبه گردشگری استان البرز که در دامنه جنوبی رشته کوههای تهران قرار دارد و از کوههای بزرگ و مرتفع در استان البرز که می تواند مکان مناسبی برای گردشگری باشد می توان از کوه چهار و ناز (از توابع طالقان)، پهنه حصار و کوه پورا (در جاده چالوس) و کوه نور (در شمال شرقی کرج) نام برد. پایتخت کشور نیز به واسطه قرار گرفتن در جوار رشته کوههای البرز و داشتن کوههای بلند و کم ارتفاع و رودخانه ها و حیات وحش بی نظیری که دارد، بی تردید مکانی بکر برای استقلال گردشگران ورزشی هم در داخل و هم در خارج خواهد بود. وجود پیست بین المللی اسکی دیزین در فصل زمستان بسیاری از علاقه مندان به ورزش های زمستانی را به خود جذب می کند. جاذبه های مرتبط با دوچرخه سواری و دوچرخه سواری کوهستان مهمترین جاذبه مربوط به تپه نوردی و طبیعتگردی مؤثر بر توسعه گردشگری ورزشی استان تهران می باشد. در این زمینه استان تهران دارای دامنه

های طبیعی و تفریحگاهها و کوهستانهای بسیاری است. یکی از زیباترین جاذبه های مرتبط با دوچرخه سواری کوهستان در جاده کرج-چالوس است که چشم هر بیننده ای را به خود جذب می کند. از دیگر جاذبه های مرتبط با دوچرخه سواری کوهستان می توان از مسیرهای دیزین به سی چال، کرج به گراب (شمال غرب کرج)، شهرستانک به آهار (شمال شرق کرج) و شهرستانک به تهران (شمال شرق کرج) نام برد. علیرغم وجود منابع آبی برای ورزشهای ساحلی و آبی نظیر سد کرج، رودخانه کرج، دریاچه سد امیرکبیر، دریاچه سد طالقان، به علت وجود موانع قانونی در استفاده از این جاذبه ها، از نظر پاسخگویان جاذبه های مربوط به ورزشهای ساحلی و آبی از اهمیت چندانی برخوردار نبود. در صورت رفع این موانع، جاذبه های مربوط به ورزشهای ساحلی و آبی را نیز می توان مورد توجه قرار داد. به نظر می رسد محدود بودن پژوهش های علمی در خصوص توسعه گردشگری ورزشی کشور یکی از مشکلات عدم توسعه یافتگی گردشگری ورزشی در ایران می باشد. در این میان استان تهران و البرز با داشتن جاذبه های گردشگری فراوان می تواند یکی از قطب های گردشگری ورزشی در ایران باشد. امروزه ورزش به صنعت بین المللی و درآمد زا تبدیل شده است. در عرصه تجارت جهانی ورزش استثناست؛ زیرا مشتریانی دارد که در ازای تماشا، نه مصرف و خرید آن، پول پرداخت می کنند. این مشتریان علاوه بر اینکه درآمدهایی بصورت مستقیم از طریق خرید بلیط دارند، سهم عمده ای بصورت غیر مستقیم در درآمد زایی از طریق جذب حامیان مالی، فروش حق پخش تلویزیونی، فعالیت های گردشگری ورزشی به وجود آمده است. این شاخه از گردشگری در چند دهه اخیر رشد فراوانی داشته که ۴۳۰ میلیون دلار بوده است. رشد و رواج روز افزون مسافرتها تفریحی مرتبط با ورزش و رواج شیوه زندگی فعال باعث شده است که مردم حتی در مسافرت به ورزش علاقه مند شوند (رستم کلایی و پورسلطانی، ۱۳۸۹). عابدینی و همکاران (۱۴۰۱) در ارزیابی توانمندیهای توسعه گردشگری پایدار مسیر توریستی سبلان تا گردنه حیران اردبیل، نتیجه گرفتند که پارک جنگلی فندق لو، بالاترین امتیاز گردشگری را به خود اختصاص داده است. اکبری و همکاران (۱۴۰۱) به بررسی شاخص های رقابت پذیری جهانی گردشگری به روش ماباک پرداختند و نتیجه گرفتند مانع اصلی توسعه گردشگری مسأله امنیت و عدم رشد و توسعه اقتصادی کشورهاست. فرهادی یونکی و همکاران (۱۴۰۱) تأثیر گذاری زیرساخت های گردشگری در میزان

وفاداری گردشگران شهر اصفهان را بررسی و نتیجه گرفتند که زیرساخت های گردشگری باعث افزایش رضایت گردشگری و افزایش وفاداری در گردشگر به صورت غیرمستقیم می شود. خان زاده و همکاران (۱۴۰۱) رقابت پذیری گردشگری شهرهای ایران را در پرتو مدیریت مقصد مطالعه نمودند و نتایج نشان داد که رقابت پذیری گردشگری شهرهای ایران در هیچ یک از شاخصهای تدوین شده رقابت پذیری مبتنی بر قابلیت شامل استاندارد گردشگری، ظرفیت رشد گردشگری، رقابتی بودن بنگاه های گردشگری و گردشگری آینده نگر، در وضعیت مطلوبی قرار ندارد. مسعودیان و همکاران (۱۴۰۱) در ارزیابی مؤلفه های مؤثر در طراحی مسیرهای گردشگری میراثی محور تاریخی فرهنگی و گردشگری جلفا، نتیجه گرفتند که مؤلفه های توجه به جاذبه های میراثی و ایمنی و امنیت و توجه به ابعاد زیستی مؤثرترین مؤلفه ها در طراحی محور جلفا با رویکرد گردشگری میراثی هستند. چنگک^۱ و همکاران (۲۰۱۸)، در تحقیقی با عنوان بررسی رفتارهای گردشگری سبز، به این نتیجه رسیدند که متغیرهایی مانند ادراک، نگرش و خودکارآمد بودن می توانند به طور غیر مستقیم بر رفتار گردشگری سبز از طریق قصد رفتاری تاثیر گذار باشند. ماسکرانوس^۲ و همکاران (۲۰۲۲) در مطالعه ای به عنوان پایداری محیطی ورزش، علم چگونه گردشگری ورزشی را برجسته کرده است؟ به این نتیجه رسیدند که ستون زیست محیطی گردشگری ورزشی عمدتاً از طریق ورزشکاران و به طور پراکنده توسط نقش تماشاگران مورد بررسی قرار می گیرد و تمرین ورزشی بیشترین تأثیر را در رفتارهای سبز ورزشکاران، عمدتاً در فعالیتهای مبتنی بر طبیعت داشت و در نهایت فشارها و برداشتهای خارجی از تلاشهای سازمانی زیست محیطی به شدت با اتخاذ مدیریت زیست محیطی توسط رویدادهای ورزشی مرتبط بود. گاوریلویک و ماکسیموویچ^۳ (۲۰۱۸) در تحقیقی به این نتیجه رسیدند که گردشگری پایدار، هوشمند و سبز به زودی واقعیت را به سوی سرمایه گذاری در سبز کردن بخش گردشگری دنبال خواهد نمود. وایفانتادو و ماتارازو^۴ (۲۰۱۷) در تحقیقی با عنوان آینده گردشگری پایدار در کشورهای در حال توسعه انجام دادند و گزارش کردند که اصطلاح "گردشگری سبز" اغلب در رابطه با تمایل به رویکرد متعادل به برنامه ریزی

1. Cheng

2. ascranus

3. Gavrilović, Maksimović

4. Yfantidou, Matarazzo

گردشگری استفاده می شود و این در حالی است که گاهی اوقات همان شرکت های گردشگری که از برچسب "سبز" برای خود استفاده می کنند، در درجه اول برای اهداف بازاریابی تلاش می کنند و عملاً توجه چندانی به محیط زیست ندارند. لذا، دولت ها در زمینه تشویق به استفاده از فناوری های پاکیزه در بخش گردشگری نقش حیاتی دارند و باید در این زمینه برنامه ریزی های جدی انجام دهند. وارداباس^۱ (۲۰۲۴)، در پژوهشی استفاده از چت GPT برای ارزیابی صنعت گردشگری در جزیره کرت، یونان: یک تحلیل SWOT انجام داد که به این نتیجه رسید که مطابق با نظرات کارشناسان گردشگری و ذینفعان گردشگری، نشان می دهد که می توان از هوش مصنوعی به عنوان مکمل برای تحلیل انسانی در بخش گردشگری استفاده کرد. نتایج مطالعه حاضر و پاسخ های آن می تواند توسط سیاست گذاران و ذینفعان گردشگری در کرت برای توسعه سیاست های منطقی و مؤثر در مورد آینده صنعت گردشگری محلی استفاده شود. لیزانز و همکاران (۲۰۲۱) معتقدند که گردشگری به طور کلی یک رویکرد قابل توجه برای ارتقاء توسعه اقتصادی است. پریک و همکاران (۲۰۲۲) در پژوهشی با عنوان تأثیر کیفیت خدمات بر رضایتمندی وفاداری گردشگران در گردشگری صربستان نتیجه گرفتند که بین کیفیت خدمات و رضایتمندی و همچنین بین وفاداری و رضایتمندی رابطه مستقیمی وجود دارد. تجربیات گردشگری ورزشی، ذهنی، احساسی و مملو از معانی نمادین هستند. رویدادهای ورزشی یک احساس تعلق و یا عضویت در یک گروه اجتماعی گسترده تر را فراهم می کند که نیازمند تمرکز بیشتر به سمت فهم تجربیات گردشگری ورزشی می باشد که بازتابی از تعامل بین ورزش، رویداد و گردشگری است (میترا و خان، ۲۰۱۷). بررسی های انجام شده نشان می دهد که توجه به کلیه عوامل مرتبط با زیست محیطی در سازمان های ورزشی باعث توسعه سهم گردشگری ورزشی می شود. از اینرو، یکی از ضرورت های انجام این پژوهش می تواند این مسئله باشد که هنوز بخش اعظمی از عوامل و فرآیند زیست محیطی ورزش مبهم است. برای ورزش حافظ محیط زیست عوامل متعددی سهم هستند که هر کدام به نوبه خود باید مورد توجه قرار گیرند. اینکه این عوامل در محیط زیست ورزشی کدامند، و چگونه می توان گردشگری ورزشی را توسعه داد از ضرورت

هایی است که این تحقیق به دنبال پاسخگویی به آن است به همین جهت پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز را شناسایی و تحلیل خواهد نمود که در جهت توسعه گردشگری ورزشی و افزایش گردشگران دارای کاربرد های ویژه می باشد. ضمناً یافته های تحقیق حاضر می تواند برای متولیان امر حوزه ورزش، محیط زیست و منابع طبیعی و همچنین حوزه گردشگری کاربرد داشته باشد تا با استفاده از یافته ها و راهبردهایی که از این تحقیق استخراج خواهد شد به رونق و توسعه گردشگری ورزشی سبز منجر شود. از سوی دیگر به اعتقاد کارشناسان توسعه پایدار، فقط زمانی گردشگری ورزشی سبز به صورت پایدار عمل می کند که جلوی بسیاری از تخریب ها و سوء استفاده کردن از منابع طبیعی گرفته شود. این کار از طریق کنترل و محدود کردن شکار، ماهی گیری، استفاده از سواحل دریا، دریاچه ها و دیگر مناطق حفاظت شده امکان پذیر است. همچنین از اتلاف انرژی جلوگیری به عمل آورده و نهایتاً باعث بهبود توسعه پایدار می شود که هم در زمینه بهبود وضعیت اقتصادی دارای اهمیت است و هم منافع اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی را در پی خواهد داشت. با در نظر گرفتن اینکه گردشگری ورزشی سبز بعنوان یک صنعت، بسیار جدید بوده و زیر ساخت های آن در کشور به درستی تبیین نشده است و همچنین هنوز در مورد اینکه چه ظرفیت ها و پتانسیل هایی در مورد گردشگری ورزشی سبز وجود دارد؛ انجام پژوهشی بنیادی برای شناخت زمینه های پنهان موضوع و گسترش ادبیات گردشگری ورزشی سبز با در نظر گرفتن اثرات توسعه پایدار در کاهش مسائل مرتبط با گردشگری ورزشی و توسعه گردشگری ورزشی دارای ضرورت می باشد بنابراین این تحقیق با توجه به خلا تحقیقاتی موجود و عدم مشخص بودن ظرفیت ها و پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز در پی پاسخگویی به این سوال است که پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار در کشور کدامند و در چه وضعیتی قرار دارند؟

روش تحقیق

پژوهش حاضر از لحاظ هدف از نوع کاربردی- توسعه ای می باشد و به لحاظ روش و ماهیت از نوع تحقیقات توصیفی - تحلیلی می باشد و یک پژوهش کیفی در قالب بحث- های گروهی از نوع تحلیل محتوایی^۱ و ساختاری^۱ است که در نهایت برای دسته بندی نقاط

قوت، ضعف، فرصت‌ها، تهدیدها و ارایه راهبردهای واگذاری از تکنیک سوات (SWOT)^۲ استفاده شده است. در این روش، متن مصاحبه‌ها و اسناد کتابخانه‌ای چندین بار مرور می‌شود تا به کوچکترین واحدهای تشکیل‌دهنده و معنی‌دار (تم یا درون-مایه)^۳ شکسته شوند. سپس این کلمات، با هدف یافتن مرکزیتی در بین آنها، مرور و بر همین اساس مقوله‌بندی می‌شوند. با توجه به هدف پژوهش و به منظور گردآوری دیدگاه-های جمعی^۴ افراد متخصص و خبره (مدیران و سرپرستان اماکن گردشگری ورزشی، اساتید تربیت‌بدنی و غیر تربیت‌بدنی)، ۲۶ نفر به صورت مبتنی بر هدف^۵ به عنوان نمونه انتخاب گردید. برای جمع‌آوری داده‌ها، از مصاحبه‌های عمیق، باز و نیمه ساختاریافته از مصاحبه‌شوندگان و نیز مطالعات کتابخانه‌ای و اسنادی استفاده شد. ضمناً مدت زمان مصاحبه‌ها به طور متوسط ۴۵ دقیقه با انحراف معیار ۶ دقیقه بود و تا رسیدن به غنای لازم و تکراری شدن و در اصطلاح مصاحبه‌ها تا اشباع نظری^۶ ادامه یافت. محیط پژوهش، متناسب با پژوهش کیفی، محیط واقعی و طبیعی بوده است. به منظور تحلیل داده‌ها در بخش تحلیل محتوایی و ساختاری از یک فرآیند پنج مرحله‌ای تحت عنوان تحلیل چارچوبی با مراحل: ۱- مرحله آشناسازی^۷ ۲- شناسایی یک چارچوب موضوعی ۳- نمایه کردن ۴- ترسیم جداول و ۵- کشیدن نقشه و تفسیر، استفاده شد (رشیدیان، ۲۰۰۸). برای این اساس، پژوهشگر بعد از آشنایی با دامنه گسترده‌گی و تنوع مطالب، مفاهیم و موضوعات کلیدی را شناسایی نموده و مطابق با آن به تنظیم چارچوب موضوعی پرداخت. در مرحله بعد، کلیه نوشته‌های حاصله از فرم‌های خلاصه مصاحبه و مطالعه‌های اسنادی، بر اساس چارچوب موضوعی به دست آمده، مورد بازبینی و حاشیه‌نویسی قرار گرفته و بر اساس منبع موضوعی مناسب چیده شد. در نهایت با مقایسه روابط، مفاهیم، تضادها و نظریات مشاهده شده، درون‌مایه-های مورد نظر توسط پژوهشگر بر اساس تکنیک سوات (SWOT) از یافته‌ها استخراج و فهرست‌بندی گردید. همچنین برای ارزیابی داده‌های پژوهشی، از معیارهای روایی و اعتبار

2. Framework analysis

3. Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats

3. Theme

4. Round view

5. Goal oriented or purposive sampling

6. Data saturation

7. Familiarization

داده‌ها استفاده شده است. روایی به معنی قابل پذیرش بودن داده‌ها و مستلزم جمع‌آوری داده‌های واقعی است. به منظور افزایش روایی داده‌ها، از روش‌های بررسی و مشاهده مداوم^۱ و تخصیص زمان کافی، ارتباط طولانی و مشاهده مستمر^۲، تلفیق روش‌های گردآوری داده‌ها^۳، تلفیق زمانی^۴ (بررسی در زمان‌های مداوم و امکان بازخورد به داده‌ها)، بازنگری ناظران^۵ و جست و جوی شواهد مغایر و تحلیل موارد منفی^۶ استفاده گردید (رشیدیان، ۲۰۰۸). اعتبار و عینیت ویژگی داده‌های پژوهشی است و اینکه پژوهشگران نتایج مشابهی از دست‌نوشته‌ها و گزارش‌ها گرفته باشند. درگیری و بررسی مداوم، حسن سلوک و ارتباط مناسب، دقیق بودن در تمام مراحل پژوهش و روشن بودن روش پژوهش داده‌ها را عینیت می‌بخشد (صلصالی، ۱۳۸۲). در این پژوهش نیز این موارد در نظر گرفته شده است.

جدول ۱. شیوه کد گذاری تحلیل محتوا و ضریب توافق کندال روایی چک لیست

واحدهای ثبت	CVR		CVI												
	ضرورت			سادگی				مربوط بودن				وضوح			
	ضروری	مفید	غیر ضروری	کاملاً ساده	ساده	نسبتاً ساده	ساده نیست	کاملاً مربوط	مربوط	نسبتاً مربوط	مربوط نیست	کاملاً واضح	واضح	نسبتاً واضح	واضح نیست
فرصت ها	۲۵	۱	۰	۲۶	۰	۰	۰	۲۴	۱	۱	۰	۲۴	۱	۰	۱
تهدید ها	۲۶	۰	۰	۲۴	۰	۱	۱	۲۳	۱	۱	۱	۲۴	۲	۰	۰
قوت ها	۲۴	۱	۱	۲۴	۱	۱	۰	۲۲	۳	۱	۰	۲۳	۲	۱	۰
ضعف ها	۲۴	۱	۱	۲۳	۲	۱	۰	۲۴	۲	۰	۰	۲۴	۱	۱	۰
ضریب توافق کندال	۰/۹۲۹			۰/۸۷۲				۰/۸۹۸				۰/۸۶۰			

1. Confirm ability
2. Prolonged engagement & Persistent observation
3. Method triangulation
4. Time triangulation
5. Peer check
6. Searching for opposite evidence and negative case analysis

نتایج تحقیق

عوامل فردی مصاحبه‌شوندگان

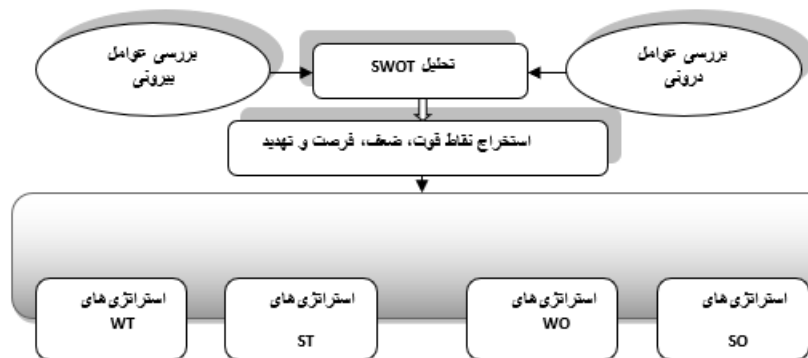
جدول ۲. توزیع فراوانی وضعیت تخصص مصاحب شونده‌گان

تخصص	فراوانی	درصد فراوانی	فراوانی تجمعی
اساتید محیط زیست	۴	۱۵/۳۹	۱۵/۳۹
اساتید مدیریت و گردشگری	۵	۱۹/۲۳	۳۴/۶۲
اساتید مدیریت ورزشی	۹	۳۴/۶۱	۶۹/۲۳
مدیران و سرپرستان اماکن گردشگری ورزشی	۸	۳۰/۷۷	۱۰۰
جمع	۲۶	۱۰۰	-

تحلیل سوات

تحلیل سوات، کوتاه‌سازی شده نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید است (هالا، ۲۰۰۷). این تکنیک ابزاری مهم در امر تصمیم‌گیری است و عموماً برای تحلیل نظام‌مند شرایط استراتژیک و شناسایی عوامل داخلی و خارجی محیط سازمان به کار می‌رود. تحلیل سوات می‌تواند یک مرحله اولیه از یک تحلیل با هدف نهایی ارایه و اتخاذ سیاست‌های لازم برای تناسب میان عوامل داخلی و خارجی باشد. وقتی این تحلیل به کار می‌رود پایه‌ای مناسب برای فرمول‌بندی سیاست‌گذاری و خط‌مشی است (مافی، ۱۳۸۸). در قالب این تحلیل، سازمان با استفاده از نقاط قوت داخلی، فرصت‌ها را حداکثر برساند. معمولاً سازمان‌ها برای رسیدن به چنین موقعیتی از استراتژی‌های بازنگری (WO)، استراتژی‌های تنوع (ST) و استراتژی‌های تدافعی (WT) استفاده می‌کنند تا بدان جا برسند که بتوانند از استراتژی‌های رقابتی تهاجمی (SO) استفاده نمایند (صایمیان، ۱۳۸۶). برای این حصول سازمان نیاز به بررسی محیط داخلی و خارجی خود دارد. به طور کلی، چارچوب تحلیل سوات به صورت زیر است:

شکل ۱. چارچوب تحلیل سوات

جدول ۳. ارزیابی عوامل داخلی (ارزیابی نقاط قوت و ضعف‌ها)

شماره	عوامل داخلی	وزن	اهمیت	وزن نهایی
S ₁	وجود جاذبه‌های اکولوژی و طبیعت بکر	۰,۰۶۳	۳,۷	۰,۲۳۳
S ₂	وجود پارک‌های شهری متعدد	۰,۰۳۴	۳,۳	۰,۱۲۲
S ₃	کاهش آلودگی‌های خطرناک	۰,۰۳۷	۳,۴	۰,۱۲۵
S ₄	جود کانون‌ها و محورهای مهم اداری، تجاری و تشریفاتی	۰,۰۴۲	۳,۵	۰,۱۴۷
S ₅	کاهش استفاده از انرژی	۰,۰۵۲	۳,۶	۰,۱۸۷
S ₆	وجود حمل و نقل متمرکز	۰,۰۷۵	۴	۰,۳
S ₇	نهادینه شدن فرهنگ زیست محیطی	۰,۰۳۳	۳,۲	۰,۱۰۵
S ₈	وجود امکانات ورزشی	۰,۰۶۲	۳,۸	۰,۲۳۵
S ₉	زیرساخت‌های شهری سبز	۰,۰۷۱	۳,۹	۰,۲۷۶
S ₁₀	افزایش فضاهاى سبز	۰,۰۲۸	۳,۱	۰,۰۸۶
W ₁	عدم تبلیغات کافی	۰,۰۷۱	۱,۲	۰,۰۸۵
W ₂	فرهنگ داوطلبی در کشور	۰,۰۴۸	۱,۶	۰,۰۷۶
W ₃	ازدحام فعالیت، جمعیت و خودرو	۰,۰۴۴	۱,۴	۰,۰۶۱
W ₄	کمبود نیروی انسانی متخصص	۰,۰۷۲	۱,۱	۰,۰۷۹

نقاط قوت

نقاط ضعف

۰,۰۷۵	۱,۵	۰,۰۵۰	نبود امکانات رفاهی کافی	W ₅
۰,۰۸۴	۱,۳	۰,۰۶۵	نبود ساختار نهادی و مدیریتی کارآمد	W ₆
۰,۰۷۳	۱	۰,۰۷۳	کمبود بودجه و تسهیلات مورد نیاز	W ₇
۰,۰۷۴	۱,۷	۰,۰۴۲	نبود زیر ساخت های بهداشتی	W ₈
۰,۰۶۶	۱,۸	۰,۰۳۷	کمبود اطلاع رسانی و ارتباط با مردم	W ₉
۰,۰۶	۱,۹	۰,۰۳۲	مشکلات عمده حمل و نقلی	W ₁₀
۰,۰۶۴	۲	۰,۰۳۲	کمبود زیر ساخت های ایمنی	W ₁₁
۲/۶۰۸	۱		جمع	

برای تعیین موقعیت استراتژیک از ماتریس عوامل درونی و بیرونی استفاده شد. نتایج نشان داد مجموع نمرات ماتریس عوامل داخلی بیشتر از ۲/۵ (۲/۶۰۸) می باشد و حاکی از آن است که پتانسیل های داخلی گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار از لحاظ عوامل درونی دارای قوت است.

جدول ۴. ارزیابی عوامل خارجی (ارزیابی فرصت ها و تهدیدها)

شماره	فرصت ها	وزن	اهمیت	وزن نهایی
O ₁	اشتغالزایی و توسعه اقتصادی	۰,۰۳۳	۳,۳	۰,۱۰۸
O ₂	استفاده از محصولات محلی	۰,۰۴۱	۳,۶	۰,۱۴۷
O ₃	ارتقا در تقاضا و عرضه بازار گردشگری ورزشی	۰,۰۴	۳,۵	۰,۱۴
O ₄	امکان احیا هویت تاریخی	۰,۰۴۶	۳,۷	۰,۱۷
O ₅	هتل ها و تسهیلات اقامتی	۰,۰۳۶	۳,۴	۰,۱۲۲
O ₆	مدیریت زیست محیطی	۰,۰۵	۳,۹	۰,۱۹۵
O ₇	حفاظت از اکوسیستم های طبیعی	۰,۰۵۶	۴	۰,۲۲۴
O ₈	توسعه استراتژی ها و ابتکارات زیست محیطی	۰,۰۴۷	۳,۸	۰,۱۷۸
T ₁	بیماری های واگیر	۰,۰۵۴	۱	۰,۰۵۴
T ₂	بالا رفتن میزان تخریب و آلودگی های زیست محیطی	۰,۰۵۳	۱	۰,۰۵۳
T ₃	نابودی و انقراض گونه های طبیعی	۰,۰۵۷	۱	۰,۰۵۷

شماره	فرصت ها	وزن	اهمیت	وزن نهایی
T4	آلودگی منابع و محیط	۰,۰۳۷	۱,۷	۰,۰۶۲
T5	روابط سیاسی ایران با سایر کشورها در بعد سیاسی	۰,۰۴۹	۱,۱	۰,۰۵۳
T6	نبود ثبات سیاسی	۰,۰۳۲	۲	۰,۰۶۴
T7	نبود آگاهی های زیست محیطی	۰,۰۴۸	۱,۲	۰,۰۵۷
T8	عدم ثبات مدیریتی در ورزش	۰,۰۴۳	۱,۵	۰,۰۶۴
T9	وجود کشورها و شهرهای رقیب قدرتمند در میزبانی	۰,۰۳۵	۱,۸	۰,۰۶۳
T10	کمبود فضاهای بایر و باز در ورزش	۰,۰۴۶	۱,۳	۰,۰۵۹
T11	به وجود آمدن ساختارهای ناموزون و ناهماهنگ در ورزش	۰,۰۴۴	۱,۴	۰,۰۶۱۶
T12	افزایش ناهنجاری های اجتماعی	۰,۰۴۲	۱,۶	۰,۰۶۷
T13	تغییر کاربردی اراضی	۰,۰۳۸	۱,۷	۰,۰۶۴
T14	نرخ بالای مهاجرت ورزشکاران	۰,۰۳۴	۱,۹	۰,۰۶۴
T15	تورم بالا در عدم برنامه ریزی در تقویم ورزشی	۰,۰۳۹	۱,۶	۰,۰۶۲
جمع		۱		۲,۱۹۶

برای تعیین موقعیت استراتژیک از ماتریس عوامل درونی و بیرونی استفاده شد. نتایج نشان داد مجموع نمرات ماتریس عوامل خارجی کمتر از ۲/۵ (۲/۱۹۶) می باشد و حاکی از آن است که پتانسیل های خارجی گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار از لحاظ عوامل درونی دارای تهدید است. در مجموع ، نتایج جداول ۳ و ۴ و همچنین ماتریس داخلی و خارجی حاکی از آن است که پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار از لحاظ موقعیت استراتژیک در منطقه ST قرار دارد؛ به این ترتیب پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار از لحاظ عوامل درونی دارای قوت و از لحاظ عوامل بیرونی دارای تهدید است.

جدول ۵. ماتریس ارزیابی عوامل داخلی و خارجی

WO	SO
WT	استراتژی تنوع (رقابتی) ST

استراتژیهای تنوع (ST)

هدف از این استراتژی ها، حداکثر بهره برداری از نقاط قوت درونی سازمان برای رویارویی با تهدیدها، تنگناها و موارد آسیب زننده محیطی و به حداقل رساندن آنهاست. بدین منظور، سازمان باید از نقاط قوت خود در زمینه فن آوری، مالی، مدیریت، عملیات و تولید، مهندسی و بازاریابی برای مواجهه با تهدیدها و تنگنایی که از ناحیه فرآورده های جدید رقیب متوجه سازمان می شود، استفاده کند.

جدول ۶. ارزیابی عوامل خارجی (ارزیابی فرصت ها و تهدیدها)

نقاط قوت (S)	عوامل داخلی	عوامل خارجی
۱. وجود جاذبه های اکولوژی و طبیعت بکر ۲. وجود پارک های شهری متعدد ۳. کاهش آلودگی های خطرناک ۴. جود کانون ها و محورهای مهم اداری، تجاری و تشریفاتی ۵. کاهش استفاده از انرژی ۶. وجود حمل و نقل متمرکز ۷. نهادینه شدن فرهنگ زیست محیطی ۸. وجود امکانات ورزشی ۹. زیرساخت های شهری سبز ۱۰. افزایش فضاهای سبز		
استراتژی های ST	تهدید ها (T)	
S4,S7,T2,T13,T11 افزایش بازرسی و نظارت ها S9,S7,T2,T4 بهبود سیستم های باز یافت S7,T12,T13 ایجاد کارگاه های آموزش عمومی S8,S4,T15,T14 توسعه کسب و کارهای ورزشی S8,97,T2,T9 تبلیغ و معرفی اماکن ورزشی سبز S1,S9,T10,T3,T2 گسترش اماکن ورزشی سبز	۱. بیماری های واگیر ۲. بالا رفتن میزان تخریب و آلودگی های زیست محیطی در ورزش ۳. نابودی و انقراض گونه های طبیعی ۴. آلودگی منابع و محیط ۵. روابط سیاسی ایران با سایر کشورها در بعد سیاسی در ورزش ۶. نبود ثبات سیاسی	

توسعه سیستم های هوشمند مدیریتی S9,S7,T6,T8,T11	۷. نبود آگاهی های زیست محیطی
برگزاری رویدادهای ورزشی سبز متنوع در دل طبیعت S1,S2,T9	۸. عدم ثبات مدیریتی در ورزش
آموزش و آگاهی عمومی S9,S7,T12,T13,T7	۹. وجود کشورها و شهرهای رقیب قدرتمند در میزبانی
	۱۰. کمبود فضاهای بایر و باز در ورزش
	۱۱. به وجود آمدن ساختارهای ناموزون و ناهماهنگ در ورزش
	۱۲. افزایش ناهنجاری های اجتماعی
	۱۳. تغییر کاربردی اراضی
	۱۴. نرخ بالای مهاجرت ورزشکاران
	۱۵. تورم بالا در عدم برنامه ریزی در تقویم ورزشی

راهبردهای رقابتی تهاجمی (SO): در این راهبردها بر نقاط درونی و فرصت های

بیرونی استوار است که عبارت است از:

- ۱) توسعه کسب و کارهای ورزشی
- ۲) توسعه کسب و کارهای منطقه ای
- ۳) توسعه استراتژی های مدیریت زیست محیطی
- ۴) کاهش الودگی های محیطی
- ۵) توسعه فعالیت های فرهنگی زیست محیطی

راهبردهای تنوع (ST): این راهبردها بر تنوع بخشی در نقاط قوت درونی و

تهدیدهای بیرونی متمرکز بوده و شامل:

- ۱) افزایش بازرسی و نظارت ها
- ۲) بهبود سیستم های بازیافت
- ۳) ایجاد کارگاه های آموزش عمومی
- ۴) توسعه کسب و کارهای ورزشی
- ۵) تبلیغ و معرفی اماکن ورزشی سبز
- ۶) گسترش اماکن ورزشی سبز
- ۷) توسعه سیستم های هوشمند مدیریتی
- ۸) برگزاری رویدادهای ورزشی سبز متنوع در دل طبیعت
- ۹) آموزش و آگاهی عمومی

راهبردهای بازنگری (WO): این راهبردها ضمن تاکید بر نقاط ضعف درونی، سعی بر بهره‌گیری از فرصت‌های بیرونی در جهت رفع نقاط ضعف فراوی و واگذاری باشگاه‌های فوتبال دارد و در برگیرنده مواردی همچون:

- (۱) برونسپاری برخی از وظایف
- (۲) ایجاد سیستم‌های درآمدزایی
- (۳) افزایش آموزش و بهبود آگاهی نیروها
- (۴) استفاده از نیروهای بومی
- (۵) افزایش محرک‌های انگیزشی

راهبردهای تدافعی (WT): این راهبردها بر رفع آسیب‌پذیری و حفظ وضعیت کنونی تاکید داشته و عبارت‌اند از:

- (۱) کاهش وظایف سازمانی
- (۲) جلوگیری از افزایش زیرساخت‌های غیر ضروری
- (۳) برونسپاری برخی امور
- (۴) بازنمایی چارت سازمانی

براساس تحلیل SWOT، در مجموع ۲۳ استراتژی شامل پنج استراتژی SO، نه استراتژی ST، پنج استراتژی WO و چهار استراتژی WT برای راهکارهای استراتژیک توسعه گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار در کشور تدوین شد.

بحث و نتیجه‌گیری

گردشگری ورزشی امکان استفاده بهینه از جاذبه‌های طبیعی ورزشی را برای جذب گردشگران ورزشی و در نتیجه افزایش درآمد حاصل از گردشگری، فراهم می‌آورد. با در نظر گرفتن اینکه گردشگری ورزشی سبز بعنوان یک صنعت، بسیار جدید بوده و زیر ساخت‌های آن در کشور به درستی تبیین نشده است و همچنین هنوز در مورد اینکه چه ظرفیت‌ها و پتانسیل‌هایی در کشور در مورد گردشگری ورزشی سبز وجود دارد انجام پژوهشی بنیادی برای شناخت زمینه‌های پنهان موضوع و گسترش ادبیات گردشگری ورزشی سبز با در نظر گرفتن اثرات توسعه پایدار در کاهش مسائل مرتبط با گردشگری ورزشی و توسعه گردشگری دارای ضرورت می‌باشد بنابراین پژوهش حاضر، با هدف

بررسی تحلیل راهبردی پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار بر اساس تکنیک SWOT به انجام رسید. در این پژوهش قوت ها (۱۰ مورد)، ضعف ها (۱۱ مورد)، فرصت ها (۸ مورد)، تهدیدها (۱۵ مورد) و راهبردها (۲۳ مورد) در حیطه گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار دسته بندی گردید، اما پرداختن به همه آنها به دلیل محدودیت انتشار غیرممکن است. بنابراین سعی شد به مهمترین آنها پرداخته شود.

برای تعیین موقعیت استراتژیک از ماتریس عوامل درونی و بیرونی استفاده شد. نتایج نشان داد مجموع نمرات ماتریس عوامل داخلی بیشتر از ۲/۵ (۲/۶۰۸) می باشد و حاکی از آن است که پتانسیل های داخلی گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار از لحاظ عوامل درونی دارای قوت است. نقاط قوت پتانسیل های داخلی گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار شامل وجود جاذبه های اکولوژی و طبیعت بکر در استان ها، وجود پارک های شهری متعدد، کاهش آلودگی های خطرناک، وجود کانون ها و محورهای مهم اداری، تجاری و تشریفاتی در پایتخت، کاهش استفاده از انرژی، وجود حمل و نقل متمرکز، نهادینه شدن فرهنگ زیست محیطی، وجود امکانات ورزشی، زیرساخت های شهری سبز، افزایش فضاهای سبز بود. این یافته ها با نتایج تحقیقات احمدی فرد و داراب خانی (۱۳۹۹)، جهانگیر و فکور (۱۳۹۸)، گاوریلویک و ماکسیموویچ (۲۰۱۸) و یاهایا و یوسنیتا (۲۰۱۷) همخوانی دارد. احمدی فرد و داراب خانی (۱۳۹۹) اصلی ترین قوت های گردشگری ورزشی سبز در تهران را وجود کانون ها و محورهای مهم اداری، تجاری و تشریفاتی، اهمیت بازار منطقه و وجود چند پارک شهری دانست. جهانگیر و فکور (۱۳۹۸) وجود مکان مناسب و فضای کافی، وجود جاذبه های اکولوژی و طبیعت بکر و وجود راه های دسترسی مناسب را از قوت های عمده توسعه گردشگری ورزشی سبز می دانند. گاوریلویک و ماکسیموویچ (۲۰۱۸) گزارش کردند که گردشگری پایدار، هوشمند و سبز به زودی واقعیت را به سوی سرمایه گذاری در سبز کردن بخش گردشگری دنبال خواهد نمود. محیط زیست حفاظت شده و میراث فرهنگی و دارایی های طبیعی حفظ شده از طریق کاهش استفاده از انرژی و کاهش آلودگی های خطرناک در نتیجه منجر به بهبود زیست محیطی بخش گردشگری خواهد شد. یاهایا و یوسنیتا (۲۰۱۷) بیان داشتند مدیریت زیست محیطی گردشگری ورزشی سبز می تواند به توسعه هر دو صنعت حفاظت و صنعت کمک کند، که شامل ارتباط پویا بین گردشگری، تنوع زیستی و

جوامع است که بر فعالیت های گردشگری مربوط به شیوه های مدیریت زیست محیطی پایدار مانند مدیریت انرژی، مدیریت زباله، تصفیه فاضلاب و استفاده از محصولات محلی و مشارکت جامعه تمرکز دارد و نقاط ضعف مواردی چون عدم تبلیغات کافی، فرهنگ داوطلبی در کشور، ازدحام فعالیت، جمعیت و خودرو، کمبود نیروی انسانی متخصص، نبود امکانات رفاهی کافی، نبود ساختار نهادی و مدیریتی کارآمد، کمبود بودجه و تسهیلات مورد نیاز، نبود زیر ساخت های بهداشتی، کمبود اطلاع رسانی و ارتباط با مردم، مشکلات عمده حمل و نقلی، کمبود زیر ساخت های ایمنی را شامل شد. این نتایج همراستای نتایج تحقیقات احمدی فرد و داراب خانی (۱۳۹۹)، جعفری و همکاران (۱۳۹۹)، جهانگیر و فکور (۱۳۹۸)، پازوکی و پوردخانی (۱۳۹۳)، معین فرد و همکاران (۱۳۹۳) و مک کالاک و کلیسون (۲۰۱۶) می باشد. احمدی فرد و داراب خانی (۱۳۹۹) اصلی ترین ضعف های گردشگری ورزشی سبز در تهران را ازدحام فعالیت، جمعیت و خودرو و دشواری حرکت پیاده، فقدان نظام برنامه ریزی و بودجه گذاری مناسب، کمبود نیروی انسانی متخصص، کمبود اطلاع رسانی و ارتباط با مردم و نامناسب بودن شرایط بهداشتی دانست. جعفری و همکاران (۱۳۹۹) به عدم وجود استاندارد ملی اماکن ورزشی بعنوان یک ضعف در گردشگری ورزشی سبز اشاره کرد. جهانگیر و فکور (۱۳۹۸) عدم کنترل و مدیریت در جلوگیری از تخریب منطقه توسط گردشگران به علت وسعت زیاد، نبود امکانات رفاهی کافی و عدم تبلیغات کافی و نبود تابلوهای راهنما را از ضعف های عمده توسعه گردشگری ورزشی سبز می دانند. پازوکی و پوردخانی (۱۳۹۳) نشان داد که مشکلات و محدودیت های موجود در زمینه توسعه گردشگری سبز روستایی شامل کم رنگ شدن جاذبه های محلی، عدم آشنایی با ساختار و سلیقه جامعه هدف، فقدان بخش تحقیقی و مطالعاتی دقیق، عدم استفاده بهینه از ظرفیت های موجود و عدم توجه دولت به توانمندسازی بخش خصوصی و مشکلات زیست محیطی دانست. معین فرد و همکاران (۱۳۹۳) در جهت کاهش ضعف های اماکن ورزشی سبز تعامل آگاهانه و سازنده ای که باید میان بخش ها، نهادها و سازمانهای مختلف مؤثر و ذینفع در توسعه گردشگری ورزشی را خاطر نشان کرد. مک کالاک و کلیسون (۲۰۱۶) گزارش کردند که انجام فعالیت ها و رویدادهای ورزشی از طرف سازمان های مربوطه می تواند تاثیرات نامطلوبی

بر روی محیط زیست داشته باشد و لذا باید از مشارکت طرفداران برای کاهش اثرات نامطلوب گردشگری ورزشی بر محیط زیست استفاده نمود.

برای تعیین موقعیت استراتژیک پتانسیل های خارجی گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار از ماتریس عوامل درونی و بیرونی استفاده شد. نتایج نشان داد مجموع نمرات ماتریس عوامل خارجی کمتر از ۲/۵ (۲/۱۹۶) می باشد و حاکی از آن است که پتانسیل های خارجی گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار از لحاظ عوامل درونی دارای تهدید است. فرصت های پتانسیل های خارجی گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار شامل اشتغال زایی و توسعه اقتصادی، استفاده از محصولات محلی، ارتقا در تقاضا و عرضه بازار گردشگری ورزشی، امکان احیا هویت تاریخی، هتل ها و تسهیلات اقامتی، مدیریت زیست محیطی، حفاظت از اکوسیستم های طبیعی، توسعه استراتژی ها و ابتکارات زیست محیطی بود. این یافته ها با نتایج تحقیقات حاجی بیگلو و مرسل (۱۴۰۰)، احمدی فرد و داراب خانی (۱۳۹۹)، جهانگیر و فکور (۱۳۹۸) و ضیایی و عباسی (۱۳۹۷) همراستایی دارد. حاجی بیگلو و مرسل (۱۴۰۰) اثرات گردشگری اماکن ورزشی در توسعه شهری پایدار را پایداری زیست محیطی می دانند. احمدی فرد و داراب خانی (۱۳۹۹) اصلی ترین فرصت های گردشگری ورزشی سبز در تهران را موقعیت مکانی ممتاز، امکان احیا باغ های قدیمی و امکان احیا هویت تاریخی دانست. جهانگیر و فکور (۱۳۹۸) اشتغال زایی و کسب درآمد و حفاظت از اکوسیستم های طبیعی را از فرصت های اصلی توسعه گردشگری ورزشی سبز می دانند. ضیایی و عباسی (۱۳۹۷) دو وجه عرضه و تقاضای گردشگری را از فرصت های مهم و پتانسل های استفاده نشده گردشگری ورزشی می دانند. لذا تقویت فرصت های گردشگری ورزشی به عنوان موتور محرکه اقتصاد کشور، راهگشای بسیاری از مشکلات اقتصادی حال حاضر جامعه خواهد بود. گردشگری ورزشی نقش ضروری در بهبود بهره وری و ترویج رشد اقتصادی را بازی می کند. بنابراین مدیران باید بر حرکت ها و بهبودهای مستمری متمرکز شوند که بصورت مداوم در پی بهره برداری از ریسک ها و فرصت های قابل کنترل باشد. همچنین گردشگری ورزشی اشاره به ترکیب خدمات و سرویس که سازمان های ورزشی به مشتری و ورزشکاران پیشنهاد می شود، دارد. بنابراین در گردشگری این عوامل و مولفه های

استخراجی هستند که نقش اصلی را در تجربه کیفی گردشگری ورزشی ایجاد می‌کنند و این تجربه اغلب در میان افراد مختلف متفاوت می‌باشد.

تهدید ها نیز شامل مواردی چون بیماری های واگیر، بالا رفتن میزان تخریب و آلودگی های زیست محیطی، نابودی و انقراض گونه های طبیعی، آلودگی منابع و محیط، روابط سیاسی ایران با سایر کشورها در بعد ورزش، نبود ثبات سیاسی، نبود آگاهی های زیست محیطی در ورزش، عدم ثبات مدیریتی، وجود کشورها و شهرهای رقیب قدرتمند در میزبانی، کمبود فضاهای بایر و باز، به وجود آمدن ساختارهای ناموزون و ناهماهنگ، افزایش ناهنجاری های اجتماعی، تغییر کاربردی اراضی، نرخ بالای مهاجرت ورزشکاران و تورم در بعد برنامه ریزی تقویم ورزشی بود. این یافته ها همراستای نتایج . احمدی فرد و داراب خانی (۱۳۹۹)، جهانگیر و فکور (۱۳۹۸)، پازوکی و پوردخانی (۱۳۹۳) و هان و همکاران (۲۰۱۵) می باشد. احمدی فرد و داراب خانی (۱۳۹۹) اصلی ترین تهدید های گردشگری ورزشی سبز در تهران را کم توجهی به گسترش شبکه های حمل و نقل عمومی، کمبود فضاهای بایر و باز و یکپارچه نبودن مدیریت شهری و ناهماهنگی در تصمیمات و برنامه های مربوط به توسعه گردشگری دانست. جهانگیر و فکور (۱۳۹۸) دسترسی کنترل نشده، به وجود آمدن ساختارهای ناموزون و ناهماهنگ و محلی برای تجمع هنجار شکنان اجتماعی را از فرصت های های عمده توسعه گردشگری ورزشی سبز می دانند. پازوکی و پوردخانی (۱۳۹۳) نشان داد که مشکلات و محدودیت های موجود در زمینه توسعه گردشگری سبز روستایی شامل کم رنگ شدن جاذبه های محلی، عدم آشنایی با ساختار و سلیقه جامعه هدف، فقدان بخش تحقیقی و مطالعاتی دقیق، عدم استفاده بهینه از ظرفیت های موجود و عدم توجه دولت به توانمندسازی بخش خصوصی و مشکلات زیست محیطی می باشد. هان و همکاران (۲۰۱۵) نشان داد که نمرات رفتار بازیافت گزارش شده توسط خود شرکت کنندگان در مطالعه از خانه به محیط رویداد ورزشی کاهش یافته است.

در وضعیت استراتژیک پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار یافته های ماتریس داخلی و خارجی حاکی از آن است که پتانسیل های گردشگری ورزشی از لحاظ موقعیت استراتژیک در منطقه ST قرار دارد؛ به این ترتیب پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار از لحاظ عوامل درونی دارای قوت و

از لحاظ عوامل بیرونی دارای تهدید است. در چنین حالتی با استفاده از نقاط قوت خود اثرات ناشی از تهدیدات موجود بیرونی را کاهش داده یا آنها را از بین ببرند. بایستی قدرت درک بالا از شرایط و توانمندی های شخصی و داخلی داشت تا بتوان در مسیر این استراتژی قرار گرفت. به زبان ساده تر مدیران اماکن ورزشی سبز با اجرای این استراتژی ها می کوشند با استفاده از نقاط قوت خود اثرات ناشی از تهدیدات موجود را کاهش داده یا آنها را از بین ببرند و نسبت به رقبا تنوع در جهت رقابت ایجاد کنند. در این راستا راهبردهایی چون افزایش بازرسی و نظارت ها، بهبود سیستم های بازیافت، ایجاد کارگاه های آموزش عمومی، توسعه کسب و کارهای ورزشی، تبلیغ و معرفی اماکن ورزشی سبز، گسترش اماکن ورزشی سبز، توسعه سیستم های هوشمند مدیریتی، برگزاری رویدادهای ورزشی سبز متنوع در دل طبیعت و آموزش و آگاهی عمومی می تواند مفید واقع شود. جاذبه هایی که از نظر اکوتوریستی اهمیت بیشتری داشتند، از نظر کارشناسان ورزشی نیز برای توسعه گردشگری ورزشی با اهمیت تر هستند. جاذبه های مختلف کشور که مدیران باید در این زمینه برنامه ریزی برای جذب گردشگر داخلی و خارجی داشته باشند در این زمینه مانند «دامنه نوردی و طبیعت گردی» و جاذبه های مربوط به «ورزش های ساحلی، آبی و تابستانی»، گستردگی این جاذبه ها در ایران: دو سوی شمال و جنوب ایران، دارای دو هزار کیلومتر مرز ساحلی است. در ساحل شمالی، خزر بزرگ ترین دریاچه جهان، میعادگاه تابستانی اغلب علاقه مندان به سفر در کشور بزرگ ایران است. باریکه ساحلی ایران در این منطقه، مابین دامنه های شمالی البرز و ساحل جنوبی خزر، مجموعه ای از زیباترین چشم اندازهای طبیعی ایران را در خود جای داده است. ترکیبی آرمانی از ساحل دریا، کوهستان و جنگل در این منطقه موجب شده است اصلی ترین قطب سیاحتی ایران در این منطقه شکل گیرد. ساحل جنوبی ایران نیز یکی دیگر از قطب های سیاحتی کشور به شمار می رود، تنوع گسترده تر فعالیت های ورزشی که می تواند در این جاذبه ها انجام شود. فعالیت هایی مانند شنا، غواصی، قایقرانی، اسکی روی آب، موج سواری، ورزش های ساحلی و کانو و ... که در سواحل، دریاچه ها و رودخانه ها انجام می شوند و فعالیت هایی مانند پیاده روی، دو آرام، راهپیمایی، دوچرخه سواری، سوارکاری، گلف و تفریح که در دامنه ها و دامنه ها انجام می گیرند.

در نهایت راهکارهای استراتژیک توسعه گردشگری ورزشی سبز بر اساس تحلیل SWOT، در مجموع ۲۳ استراتژی شامل پنج استراتژی SO، نه استراتژی ST، پنج استراتژی WO و چهار استراتژی WT برای راهکارهای استراتژیک توسعه گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار تدوین شد. که برخی از راهبردهای مهم مرتبط با وضعیت کنونی استراتژیک توسعه گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار که راهبردهای حیطه منطقه ST می باشد تشریح شد. ایجاد کارگاه های آموزش عمومی که به فرهنگ سازی اجتماعی مبدل می شود. انسان و جوامع انسانی محور اصلی توسعه پایدار هستند. همانگونه که گفته شد، هدف توسعه پایدار، توسعه همه جانبه است و توسعه همه جانبه بدون توسعه اجتماعی ممکن نخواهد بود در کل افزایش گردشگری سبز ورزشی در حیطه توسعه اجتماعی پایدار، باعث ایجاد تبادل فرهنگی، اثرات مثبت بر هویت فرهنگی، تشویق ساکنان محلی به فعالیت های اجتماعی - فرهنگی، احیای سنت ها و مراسم های فراموش شده، تبلیغ و افزایش شهرت شهر، شادابی اجتماعی، کاهش مصرف انرژی و بهبود فضاهای طبیعی و ... را برای ساکنان و مردم منطقه میزبان رویدادهای ورزشی فراهم می آورد. توسعه کسب و کارهای ورزشی از راهبردهایی است که منتج از بروز گردشگری ورزشی می باشد. در صورتی که در گردشگری ورزشی به توسعه اقتصادی اهمیت داده شود، مشاغل جدید برای مردم ایجاد می گردد، سطح زندگی مردم بهبود می یابد، موجب افزایش کسب و کار و درآمد زیاد برای مردم منطقه ایجاد می شود و همچنین باعث فروش تولیدات محلی به گردشگران و متناسب با آن موجب افزایش درآمد خانوارها می شود.

راهبرد تبلیغ و معرفی اماکن ورزشی سبز از ضرورت بالایی برای برون رفت از وضعیت موجود برخوردار است. توجه به امر تبلیغات رسانه ای و آگاهی بخشی اجتماعی نکته ای بسیار مهم و ضروری در توسعه گردشگری ورزشی به حساب می آید؛ چرا که در صورت عدم اطلاع رسانی به موقع و به روز؛ هیچکدام از برنامه های پیش بینی شده به مرحله اجرا در نخواهد آمد. تبلیغات یکی از روش های ارتباطی است که علاوه بر اطلاع رسانی موجب ایجاد ارتباط بین مسئولین و مردم و کمک به فرهنگ سازی در جامعه می گردد. گسترش اماکن ورزشی سبز از راهبردهای مهم حرکت بسوی توسعه پایدار می باشد. هنوز بسیاری از اماکن و فضاهای ورزشی با استفاده از روش های سنتی و غیرعلمی طراحی،

احداث، مدیریت و نگهداری می شوند، هرچند در سالیان اخیر تغییرات و تحولات مهمی در رشد و توسعه مدیریت اماکن ورزشی ایجاد شده است، اما تا رسیدن به معیارها و استانداردهای جهانی محیط زیستی در ساخت و طراحی اماکن ورزشی راه طولانی وجود دارد. در حال حاضر آنچه بیش از پیش ضروری است، طراحی و تدوین استاندارد ملی اماکن ورزشی در کشور است و در راستای این هدف استفاده از متخصصان و کارشناسان منوط به بهره گیری از آخرین دستاوردهای علمی و دانش و فنون جدید در زمینه مدیریت اماکن و فضاهای ورزشی و مطالعه برای طراحی و ساخت اماکن و مجموعه های ورزشی سبز و لحاظ کردن این موارد در استاندارد ملی اماکن ورزشی کشور است. با توجه به چهار فصل بودن طبیعت ایران، امکان بهره برداری طولانی تر از این جاذبه ها نسبت به دیگر جاذبه ها وجود دارد. دو جزیره مشهور خلیج فارس، کیش و قشم، در سالیان اخیر از بیشترین سرمایه گذاری های گردشگری برخوردار بوده اند، همچنین بنادر اصلی جنوب کشور همچون چابهار، بندرعباس و بوشهر تلاش بسیار داشته اند زمینه بهره مندی از سرمایه گذاری های گردشگری را فراهم کنند. در این منطقه به عکس ساحل شمال فصل سفر زمستان است که این نکته خود دائمی بودن زمان پرداختن به ورزش های ساحلی و آبی را در ایران در طول سال نشان می دهد که فقط تعداد محدودی از کشورهای جهان از این امکان برخوردارند.

بطور کلی بر اساس نتایج پژوهش حاضر، با توجه به پتانسیل های گردشگری ورزشی سبز با تاکید بر توسعه پایدار پیشنهاد می شود که در نظر گرفتن نتایج و یافته های این تحقیق و توجه به اولویت بندی ها وضعیت گردشگری سبز در استان های کشور ارتقا دهند. پیشنهاد می شود برای دستیابی به توسعه پایدار در گردشگری ورزشی سبز، لازم است تحولات فرهنگی در منطقه صورت گیرد با برنامه ریزی جهت آموزش و ارتقای سطح آگاهی ساکنان محلی و سایر افراد مرتبط با گردشگری به نوعی می تواند نقطه آغاز و شروع طرح های توسعه در این زمینه باشد و بدون فرهنگ سازی مناسب، انجام هیچ کاری به شکل درست امکانپذیر نیست. بنابراین می توان نتیجه گرفت که مسئولان امر گردشگری بر کیفیت، دسترسی آسان به محصولات و خدمات ورزشی و قیمت خدمات و امکاناتی مانند محل سکونت، حمل و نقل و فروش بلیط و ارتباط با گردشگران ورزشی توجه ویژه ای مبذول دارند و در جهت اطلاع رسانی و برگزاری جشنواره ها و نمایشگاه ها و

سمینارهای گردشگری ورزشی اقدام نمایند و با استفاده از برگزاری رویدادهای ورزشی در اماکنی با چشم اندازهای زیبا و دیدنی در جذب گردشگران ورزشی بهتر عمل نمایند. همچنین پیشنهاد می شود به مسئولین و ساستگذاران ذی ربط با برنامه ریزی درست و مکان یابی مناسب برگزاری رویدادهای گردشگری ورزشی و همچنین اختصاص مناطقی برای میزبانی مسابقات ورزشی و مشکلات مربوط به میزبانی را حل کرده یا به حداقل برسانند. پیشنهاد می شود با ساخت مکان ها و اقامتگاه های ایمن، قابل تجدید و پایدار، در راستای صنعتی شدن و توسعه نوآوری، گام بردارند و با تدارک زیرساخت های قابل تجدید همراه با توسعه جامع و پایدار، حمایت و توسعه استفاده پایدار از اکوسیستم های زمین، مدیریت پایدار جنگل ها، مبارزه با بیابان زایی، توقف فرسایش زمین و توقف خسارت های وارده بر تنوع زیستی و توسعه صلح آمیز جوامع در راستای توسعه پایدار از طریق دسترسی به عدالت برای همگان و ایجاد ساختارهای موثر در تمام سطوح گام بردارند تا هم لحاظ اقتصادی و هم اجتماعی و مدیریت زیست محیطی در ورزش که یکی از عوامل مهم میزبانی مسابقات ورزشی است موثر واقع گردد. این پژوهش دارای چند محدودیت عمده بود از جمله عدم صداقت در پاسخ دهی به دلایل انسانی، شغلی و سازمانی و عدم همکاری برخی از مدیران و سرپرستان اماکن گردشگری ورزشی سبز بود و در نهایت پیشنهاد می شود که در تحقیقات آتی، الگویی برای توسعه گردشگری ورزشی سبز با توجه روش های ترکیبی و معادلات ساختاری ارائه شود و پیشنهاد می شود در آینده پیشران های کلیدی تاثیر گذار و تاثیر پذیر در گردشگری ورزشی سبز با نقش میانجی توسعه پایدار مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد.

تضاد منافع

پژوهش حاضر هیچ گونه تضاد منافی برای نویسندگان نداشته است و این مقاله قبلاً در هیچ نشریه ای اعم از داخلی یا خارجی چاپ نشده است و صرفاً جهت بررسی و چاپ به نشریه مدیریت توسعه پایدار در ورزش ارسال شده است.

ملاحظات اخلاقی

نویسندگان بر خود لازم می‌دانند تا مراتب تقدیر و تشکر خود را از اساتید رشته مدیریت ورزشی و کارکنان میراث فرهنگی و گردشگری به جهت همکاری در اجرای پژوهش، به عمل آورند.

ORCID

Mohammad Siavashi		https://orcid.org/0009-0005-2954-0961
Maryam Torki		https://orcid.org/0009-0001-5944-1789
Arefeh Kashani		https://orcid.org/0009-0001-7068-0844

References

- Abedi Samakoush, M., Farzan, F., Dusti, M., & Honarvar, A. (2018). Identifying attracting and deterring factors in coastal tourism development (case study: Active sports tourists traveling to Caspian Sea coastal areas). *Scientific-Research Quarterly of Marine Science Education*, 5(2), 96–108. [In Persian]
- Abedini, M., Hemmati, T., Nezafat Takle, B., & Khayyati, A. (2022). Assessing the sustainable tourism development capabilities of geomorphosites along the Sabalan to Hairan Pass tourist route using the Kumanesco and Paolova models. *Tourism Space Quarterly*, 11(44). Islamic Azad University, Malayer Branch. [In Persian]
- Abhijit Das, 2017. “Sports tourism: Issues and impacts: An anthropological overview”, *International Journal of Current Research*, 9, (08), 56778-56783.
- Akbari, M., Bustan Ahmadi, V., Ansari, M., & Sohrabi, V. (2022). Assessing the position of Islamic countries in terms of global travel and tourism competitiveness indicators using the MABAC technique. *Scientific Quarterly of Regional Planning*, 12(45). <https://doi.org/10.30495/jzpm.2022.4302> [In Persian]
- Alavi, S., Karroubi, M., Zabihi, E., & Alavi, S. H. (2020). COVID-19 and sports tourism: Identifying consequences and providing solutions. *Tourism Management Studies*, 15(Special Issue on COVID-19 Pandemic), 1–32. [In Persian]
- Chiu, Y. -T. H., Lee, W. -I. & Chen, T. -H. (2014). Environmentally responsible behavior in ecotourism: Antecedents and implications. *Tourism Management*, 40, 321-329.

- Farhadi Youneki, M., & Imani Khoshkho, M. H. (2022). The impact of tourism infrastructure on tourist loyalty (case study: Isfahan city). *Tourism and Development*, 11(1), 129–142. <https://doi.org/10.22034/jtd.2021.251974.2145> [In Persian]
- Gavrilović Zvezdana, Maksimović Mirjana, (2018). Green innovations in the tourism sector, *Strategic Management*, 2018, vol. 23, iss. 1, pp: 36-42.
- Gotham, K. F. Lewis, J. A. Green Tourism and the Ambiguities of Sustainability Discourse: The Case of New Orleans's Lower Ninth Ward. *International Journal of Social Ecology and Sustainable Development (IJSESD)*, 6(2): 57-73, 2015.
- Halla, F. (2007). A SWOT analysis of strategic urban development planning: The case of Dares Salaam City in Tanzania. *Habitat international*, 31, 130-142.
- Hanquin, Z.Q. & Lam, T. An analysis of Mainland Chinese visitors motivations to visit Hong Kong. *Tourism Management*, 1999, 20, pp. 587–94 .
- Hasanzadeh, F. (2015). Green tourism, environment and sustainable development. *Tourism Space Quarterly*, 4(14), 39–48. [In Persian]
- Hosseini, R. (1993). Promoting green tourism for future sustainability. *Modern Urban Management: Educational, Research and Information Quarterly*, 1(1), 155–191. [In Persian]
- Jafari, S., Jalali Farahani, M., & Khabiri, M. (2020). Investigating the barriers to designing and constructing green sports facilities from the perspective of experts. *Sport Management Journal*, 12(1), 35–56. [In Persian]
- Ju Hyoungh Han, Charles M. Nelson & Chulwon Kim (2015). An International Journal of Tourism Space, Place and Environment. *Tourism Geographies*. Volume 17, 2015 - Issue 5
- Karami Dehkordi, M., Kalantari, K., & Babajani, A. (2012). Identifying and prioritizing barriers to rural tourism development in the security domain using the Delphi technique (case study: Chaharmahal and Bakhtiari Province). *Strategic Research on Social Issues in Iran*, 1(4), 59–74. [In Persian]
- Khanzadeh, H., Rahnavard, F., Bamdad, N., & Mahmoudzadeh, S. M. (2022). Tourism competitiveness of Iranian cities in light of

- destination management. *Tourism and Development Quarterly*, 11(31). [In Persian]
- Lopez-Sanz, J.M., Penelas-Leguia, A., Rodriguez, G., Gutiérrez-Rodríguez, P., Cuesta-Valino, P. (2021). Sustainable Development and Rural Tourism in Depopulated Areas. *Journal Land*, 10(9): 1-18.
 - Mafi, E., & Saghaei, M. (2009). Application of the MS-SWOT model in tourism management analysis: A case study of Mashhad metropolis. *Geography and Development Journal*(14), 27–50. [In Persian]
 - Mascarenhas, M., Pereira, E., Rosado, A., & Martins, R. (2022). How has science highlighted sports tourism in recent investigation on sports' environmental sustainability? A systematic review. *Journal of Sport & Tourism*, 1-24.
 - Masoudian, M. S., & Saeedeh Zarabadi, Z. S. (2022). Evaluating effective components in heritage tourism route design (case study: Jolfa historical, cultural and tourism axis). *Tourism and Development*, 11(4), 33–49. <https://doi.org/10.22034/jtd.2021.285382.2339> [In Persian]
 - McCullough, B. & Kellison, p. (2016). Go Green for the Home Team: Sense of Place and Environmental Sustainability in Sport. *Journal of Sustainability Education* Vol. 11, February 2016.
 - Mitra, A. Khan, A. (2017). Green Tourism Management in India-‘A 3D Study of the Seven Sisters States of North-East with Special Reference to Eco-Tourism. *International Journal of Innovative Research in Science, Engineering and Technology*, 6(4): 6923-6932.
 - Moeinfard, M. R., Parvin Shoushinasab, & Kazemnezad, A. (2014). Strategies for recreational sports tourism development in Iran. *Sport Management and Development Biannual Journal*, 2(5), 1–17. [In Persian]
 - Pashaei, S., Askarian, F., & Rozafzoun, A. (2019). Investigating the mediating role of institutional factors in the effect of social, economic, and environmental factors on sports tourism development in Maku Free Zone. *Tourism Management Studies*, 14(45), 57–80. [In Persian]
 - Pazouki, M., & Yordkhani, M. (2014). Analysis and investigation of factors affecting green tourism development in Touchal village (based on grounded theory method). *Scientific-Research Quarterly of New Attitudes in Human Geography*, 7(1), 237–248. [In Persian]

- Peric, C., Dramicanin, S., Gasic, M. (2022). impact of service quality on satisfaction and loyalty of tourists in rural tourism of sumadija and western serbia. *E conomics of Agriculture*, 67(4): 1071-1086.
- Ramkissoon, H., Smith, L. D. G. & Weiler, B. (2013). Testing the dimensionality of place attachment and its relationships with place satisfaction and pro-environmental behaviours: A structural equation modeling approach. *Tourism Management*, 36, 552-566.
- Rashidian A, Eccles MP, Russell I. (2008). Falling on stony ground? A qualitative study of implementation of clinical guidelines' prescribing 2008; 85(2), pp.148-161.
- Rostamkalai, N., & Poursoltani Zarandi, H. (2019). Factors affecting sports tourism development with emphasis on natural sports attractions of Alborz Province. *Scientific-Research Quarterly of Applied Research in Sport Management*, 8(2), 109–116. [In Persian]
- Salsali, M., Parvizi, S., & Adib-Hajbagheri, M. (2003). *Qualitative research methods* (p. 44). Nashr va Tablighe Bashari. [In Persian]
- Sayemian, S., & Arghande, R. (2007). *Examining globalization with a SWOT approach* [Report]. Retrieved from <https://sid.ir> [In Persian]
- Taherkhani, H., Sharififar, F., & Nikbakhsh, R. (2019). Presenting a model of environmental policies in sport based on the paradigm model. *Contemporary Research in Sport Management*, 9(18), 123–140. [In Persian]
- Vourdoubas. J (2024). The Use of Chat GPT for the Assessment of the Tourism Industry in the Island of Crete, Greece: A SWOT Analysis. *International Journal of Current Science Research and Review*. DOI: 10.47191/ijcsrr/V7-i12-21
- Walker H, Di Sisto L, McBain D. (2008). Drivers and barriers to environmental supply chain management practices: lessons from the public and private sectors. *J Purch Supply Manag* 14: 69–85.
- Yahaya Ibrahim, Yusnita Yusof (2017). Towards Sustainable Environmental Management through Green Tourism. *Asian Journal of Tourism Research*. Vol. 2, No.3, December 2017, pp. 122-142.
- Zeitounli, A., Honari, H., & Farahani, A. (2012). Identifying sports tourism capabilities of Golestan Province. *Contemporary Research in Sport Management*, 1(1), 71–83. [In Persian]
- Ziyaei, M., & Abbasi, D. (2018). Challenges and approaches to sustainable tourism development: From theory to practice. *Tourism Planning and Development*, 7(24), 8–37. [In Persian]

- Ziyaei, M., Mahmoudzadeh, S. M., & Shahi, T. (2017). Prioritizing factors affecting the implementation of green supply chain management in the tourism industry. *Geography and Development Quarterly*, 15(46), 19–34. [In Persian]